

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
19. august 2016

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-549/14	Finn Frogne Sagen vedrører: Skal artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter sammenholdt med EU-Domstolens domme i sag C-4S4/06, Presstext og sag C-91/08, Wall AG fortolkes således, at en forligsaftale, der indebærer indskrænkninger og ændringer af parternes oprindeligt aftalte ydelser under en tidligere udbudt kontrakt samt et gensidigt afkald på udøvelse af misligholdelsesbeføjelser med henblik på at undgå en efterfølgende retslig tvist, udgør en kontrakt, der i sig selv er udbudspligtig, hvis det må lægges til grund, at den oprindelige kontrakt er blevet nødlidende?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Erhvervs- og Vækstministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Moderniseringsstyrelsen	Dom	07.09.16
C-133/15	Chavez-Vilchez e.a. Sagen vedrører: Skal artikel 20 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat fratager en tredjelandstatsborger, som faktisk og dagligt drager omsorg for sit mindreårige barn, der er statsborger i en medlemsstat, ret til ophold i denne medlemsstat? Har det for besvarelsen af dette spørgsmål betydning, at den retlige, økonomiske og/eller følelsesmæssige forsørgelse ikke i det hele påhviler denne forælder, og at det desuden ikke er udelukket, at den anden forælder, der er statsborger i en medlemsstat, faktisk er i stand til at drage omsorg for barnet. Skal forælderen/tredjelandstatsborgeren i	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge-, Integrations-, og Boligministeriet	GA	08.09.16

	dette tilfælde godtgøre, at den anden forælder ikke er i stand til at drage omsorg for barnet, således at barnet nødsages til at forlade Unionens område, hvis retten til ophold fratages forælderen/tredjelandstatsborgeren?			
C-471/15	Sjelle Autogenbrug Kan dele fra udrangerede køretøjer, der af en momsregistreret autogenbrugsvirksomhed udtages af et køretøj med henblik på videresalg som reservedele, under de i sagen foreliggende omstændigheder anses som brugte genstande som omhandlet i artikel 311, stk. 1, nr. 1, i Rådets Direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (momssystemdirektivet)?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Skatteministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet	Mundtlig forhandling	08.09.16

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
C-182/15	Petruhhin Sagen vedrører: 1) Skal artikel 18, stk. 1, og artikel 21, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at en borger i enhver medlemsstat i Den Europæiske Union i tilfælde af udlevering til en stat, der ikke er medlem af Den Europæiske Union, i medfør af en aftale om udlevering, som er indgået mellem en medlemsstat og et tredjeland, skal sikres det samme beskyttelsesniveau som det, der sikres en borger i den omhandlede medlemsstat? 2) Skal retten i den medlemsstat, som anmodningen om udlevering er rettet til, under sådanne omstændigheder anvende de betingelser for udlevering, som er fastsat i den medlemsstat i Den Europæiske Union, i hvilken den pågældende er borger, eller i den medlemsstat, hvor den pågældende har sit sædvanlige opholdssted? 3) I tilfælde af, at der skal ske udlevering, uden at det særlige beskyttelsesniveau, som er fastsat for borgerne i den stat, som anmodningen om udlevering er rettet til, tages i betragtning, skal den medlemsstat, som anmodningen om udlevering er rettet til, da foretage en prøvelse af, om de garantier, som er fastsat i artikel 19 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, nemlig at ingen må udleveres til en stat, hvor der er en alvorlig risiko for at blive idømt dødsstraf eller udsat for tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende straf eller behandling, er overholdt? Kan denne prøvelse begrænses til at fastslå, at den stat, som har anmodet om udlevering, er kontraherende part i konventionen mod tortur, eller skal den faktiske situation undersøges under hensyn til den vurdering af den nævnte stat, som Europarådets organer har foretaget?	Justitsministeriet	Dom	06.09.16
C-453/15	- Skal artikel 56, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles	Erhvervsstyrelsen	GA	07.09.16

	<p>merværdiafgiftssystem fortolkes således, at den kvote, som omhandles i artikel 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32 ff.), og som giver ret til i en nærmere angivet periode at udlede et ton kuldioxidækvivalent, udgør en »lignende rettighed« i henhold til denne bestemmelse?</p>			
C-310/15	<p>Deroo-Blanquart</p> <p>1) Skal artikel 5 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked fortolkes således, at tilgift bestående i, at en computer sælges udstyret med præinstalleret software, udgør en vildledende urimelig handelspraksis, når producenten af computeren gennem sin forhandler har givet oplysninger om hvert enkelt af de præinstallerede programmer, men ikke angivet prisen for hvert enkelt program? 2) Skal artikel 5 i direktiv 2005/29 fortolkes således, at tilgift bestående i, at en computer sælges udstyret med præinstalleret software, udgør en urimelig handelspraksis, når producenten ikke giver forbrugeren andet valg end at acceptere softwaren eller lade salget blive ophævet? 3) Skal artikel 5 i direktiv 2005/29 fortolkes således, at tilgift bestående i, at en computer sælges udstyret med præinstalleret software, udgør en urimelig handelspraksis [org. s. 7], når forbrugeren ikke kan erhverve en computer, som ikke er udstyret med software, hos den samme producent?</p>	<p>Justitsministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Miljø- og Fødevarerministeriet</p>	Dom	07.09.16
C-121/15	<p>ANODE</p> <p>Sagen vedrører: »1. Skal en medlemsstats indgriben, der består i at pålægge den oprindelige operatør at tilbyde levering af naturgas til de endelige forbrugere til de lovbestemte tariffer, men som ikke er til hinder for, at den oprindelige leverandør og alternative leverandører kan fremsætte konkurrerende tilbud til priser, der er lavere end disse tariffer, anses for at indebære, at prisniveauet for levering af naturgas til de endelige forbrugere fastsættes uafhængigt af de frie markeds kræfter, og udgør en sådan indgriben efter sin art en hindring for etableringen af et konkurrencebaseret naturgasmarked som nævnt i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2009/73/EF? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, på baggrund af hvilke kriterier skal det da vurderes, om en sådan indgriben fra statens side i forhold til prisen for levering af naturgas til de endelige forbrugere er forenelig med direktiv 2009/73/EF? Der spørges navnlig om følgende: a) I hvilket omfang og under hvilke betingelser giver traktatens artikel 106, stk. 2, sammenholdt med artikel 3, stk. 2, i direktiv 2009/73/EF, medlemsstaterne mulighed for at forfølge andre formål end at opretholde</p>	Energistyrelsen	Dom	07.09.16

	<p>leveringsprisen på et rimeligt niveau, såsom forsyningsikkerhed og territorial samhørighed, ved at gribe ind i forhold til prisen for levering af naturgas til de endelige forbrugere? b) Giver artikel 3, stk. 2, i direktiv 2009/73/EF en medlemsstat mulighed for under hensyn til bl.a. formålet om at sikre forsyningsikkerheden og den territoriale samhørighed at gribe ind i forhold til fastsættelsen af prisen for levering af naturgas i medfør af princippet om, at den oprindelige leverandørs omkostninger skal dækkes fuldt ud, og kan de omkostninger, som tariffjerne skal dække, omfatte andre elementer end en forholdsmæssig andel af de langsigtede forsyningsomkostninger?»</p>			
C-113/14	<p>Forbundsrepublikken Tyskland mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: Artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (1) annulleres. Artikel 2 i Rådets forordning (EU) nr. 1370/2013 af 16. december 2013 om foranstaltninger til fastsættelse af støtte og restitutioner i forbindelse med den fælles markedsordning for landbrugsprodukter (2), som henviser til artikel 7 i forordning (EU) nr. 1308/2013, annulleres. Det fastslås, at retsvirkningerne af de nævnte bestemmelser opretholdes indtil ikrafttrædelsen af bestemmelser vedtaget på et korrekt retsgrundlag.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	07.09.16
A-1/15	<p>UDTALELSE 1/15</p> <p>Spørgsmålet vedrører foreneligheden med traktaterne af den påtænkte aftale mellem Den Europæiske Union og Canada om overførsel og behandling af passagerlisteoplysninger, og navnlig følgende spørgsmål: Er den påtænkte aftale forenelig med traktatens bestemmelser (artikel 16 i TEUF) og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (artikel 7 og 8 samt artikel 52, stk. 1), for så vidt angår individets ret til beskyttelse af personoplysninger? Er artikel 82, stk. 1, litra d), og artikel 87, stk. 2, litra a), i TEUF den rette hjemmel for Rådets retsakt om indgåelse af den påtænkte aftale, eller skal denne retsakt have artikel 16 i TEUF som retsgrundlag?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	08.09.16
C-339/15	<p>Vanderborght</p> <p>1. Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked fortolkes således, at det er til hinder for en national lov, der absolut og uden undtagelse forbyder enhver reklame, uanset i hvilken form, for mund- og tandpleje, således som det er tilfældet med den belgiske lov af 15. april 1958 om reklame vedrørende tandpleje? 2. Skal et reklameforbud for</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	08.09.16

	<p>mund- og tandpleje anses for en »bestemmelse vedrørende produkters sundheds- og sikkerhedsmæssige aspekter« som omhandlet i artikel 3, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked? 3. Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked fortolkes således, at det er til hinder for [org. s. 17] en national bestemmelse som artikel 8d i kongelig bekendtgørelse af 1. juni 1934 om udøvelse af tandlægevirksomhed, i hvilken det detaljeret er anført, hvilken grad af beskedenhed der kræves af et skilt ved en tandlæges praksis, som er rettet til offentligheden? 4. Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked, fortolkes således, at det er til hinder for en national lov, der absolut og uden undtagelse forbyder enhver reklame, uanset i hvilken form, for mund- og tandpleje, og som også forbyder reklame ad elektronisk vej (websted), således som det er tilfældet med artikel 1 i den belgiske lov af 15. april 1958 om reklame vedrørende tandpleje? 5. Hvordan skal man fortolke begrebet »informationssamfundstjenester« som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 2000/31/EF med henvisning til artikel 1, nr. 2), i direktiv 98/34/EF som ændret ved direktiv 98/48/EF)? 6. Skal artikel 49 og 56 TEUF fortolkes således, at de til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der af hensyn til beskyttelse af den offentlige sundhed indeholder et totalt forbud mod reklame for tandpleje?</p>			
C-275/15	<p>ITV Broadcasting e.a.</p> <p>Spørgsmål 1: Tillader det citerede udtryk, at der fortsat anvendes en national bestemmelse, hvor omfanget af »kabel« er defineret i overensstemmelse med national ret, eller fastsættes omfanget af denne del af artikel 9 af en betydning af »kabel«, der er defineret i EU-retten? Spørgsmål 2: Hvis »kabel« i artikel 9 er defineret i EU-retten, hvad er betydningen heraf? Følgende ønskes navnlig præciseret: a) Har termen en teknologisk specifik betydning, som er begrænset til traditionelle kabelnet, der drives af udbydere af konventionelle kabeltjenester? b) Har den alternativt en teknologisk neutral betydning, der omfatter funktionelt tilsvarende tjenester, der transmitteres via internettet? c) Omfatter den i hvert af tilfældene transmission af mikrobølgeenergi mellem faste jordbaserede punkter? Spørgsmål 3: Finder det citerede udtryk anvendelse 1) på bestemmelser, der kræver, at kabelnet retransmitterer visse udsendelser, eller 2) på bestemmelser, der tillader retransmission pr. kabel af udsendelser, a) når retransmissionerne er samtidige og begrænset til</p>	Kulturministeriet Energistyrelsen	GA	08.09.16

	<p>områder, hvor udsendelserne blev foretaget med henblik på modtagelse, og/eller b) hvor retransmissionerne er af udsendelser på kanaler, der er underlagt visse public service-forpligtelser?</p> <p>Spørgsmål 4: Hvis omfanget af »kabel« i artikel 9 er defineret i overensstemmelse med national ret, er den nationale bestemmelse da underlagt EU's proportionalitetsprincip og princippet om en rimelig balance mellem rettighedshaveres og kabelejerers rettigheder og almenhedens interesse? Spørgsmål 5: Er artikel 9 begrænset til de nationale bestemmelser, der var gældende på den dato, hvor direktivet blev vedtaget, den dato, det trådte i kraft, eller den sidste dato for dets gennemførelse, eller finder den også anvendelse på senere nationale bestemmelser, der vedrører adgang til radio- og tvspredningstjenesters kabel</p>			
C-225/15	<p>Politanò</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 47 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser på hasardspilsområdet, hvorefter bekendtgørelsen af et nyt udbud (således som reguleret ved artikel [10, stk. 9, litra] g, i lov nr. 44 af 26.4.2012) om udstedelse af koncessioner [fastlægger, at en deltager udelukkes på grund af manglende opfyldelse af kravet] om økonomisk og finansiel formåen, uden at give mulighed for at fremlægge alternative dokumenter som fastsat i den overnationale bestemmelse?</p>	Skatteministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	08.09.16
C-180/15	<p>Borealis e.a.</p> <p>Spørgsmål 1: Er det ved beregningen af den tværsektorielle korrektionsfaktor for industrisektoren foreneligt med kvotehandelsdirektivets artikel 10a, stk. 1 og 4, at henføre samtlige emissioner ved forbrænding af spildgasser med henblik på elproduktion til auktionspuljen og ikke til »industriloftet« [loftet for gratisfordeling af emissionskvoter, herefter »industriloftet«], på trods af, at emissioner, der stammer fra spildgasser, er berettigede til at få tildelt gratiskvoter i henhold til kvotehandelsdirektivets artikel 10a, stk. 1?</p>	Energistyrelsen	Dom	08.09.16
C-160/15	<p>GS Media</p> <p>Sagen vedrører: 1.a) Foreligger der en »overføring til almenheden« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29, når en anden person end indehaveren af ophavsretten ved hjælp af et hyperlink på et netsted, som denne anden person administrerer, henviser til et netsted, som administreres af tredjemand, og som er tilgængeligt for det normale internetpublikum, og hvor værket er stillet til rådighed uden rettighedshaverens samtykke?</p>	Finanstilsynet	Dom	08.09.16
C-459/15 P	<p>Iranian Offshore Engineering & Construction mod Rådet (appel)</p> <p>Påstande: Dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 25. juni 2015 i sag T-95/14 annulleres. Der</p>	Udenrigsministeriet	Dom	08.09.16

	træffes endelig afgørelse i sagen, således at sagsøgeren, der nu er appellat, gives medhold i sine under den verserende sag nedlagte påstande, dvs. artikel 1 i afgørelse 2013/661/FUSP (1) af 15. november 2013 og artikel 1 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 1154/2013 (2) af 15. november 2013, for så vidt som disse henviser til eller kan berøre IOEC, annulleres, og IOEC's navn fjernes fra bilagene til de nævnte bestemmelser. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger i begge instanser.			
C-45/15 P	Safa Nicu Sepahan Co. mod Rådet for Den Europæiske Union (appel) Påstande: 1. Den dom, som Retten afsagde den 25. november 2014 i sag T-384/11, ophæves delvist, for så vidt som Retten: herved undlod at fastslå den af Safa Nicu Sepahan Co. lidt økonomiske skade og tilkende erstatning herfor fastslog, at Safa Nicu Sepahan Co. havde lidt ikke-økonomisk skade, men kun tilkendte et vilkårligt lavt beløb på 50 000 EUR i erstatning for denne skade.	Udenrigsministeriet	GA	08.09.16
C-584/15	Glencore Céréales France 1) Kan det af ordlyden af afgørelsen af 9. marts 2012 i sag C-564/10, Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung mod Pfeifer & Langen KG udledes, at artikel 3 i forordning nr. 2988/95, hvorved der fastsættes en fællesskabsretlig forældelsesordning, finder anvendelse på foranstaltninger vedrørende betaling af renter, der skyldes i henhold til artikel 52 i forordning (EF) nr. 800/1999 og artikel 5a i forordning (EF) nr. 770/96? 2) Skal kravet på renter betragtes som en følge af en »vedvarende eller gentagen« uregelmæssighed, der ophører på det tidspunkt, hvor hovedfordringen betales, således at forældelsesfristen for disse først regnes fra dette tidspunkt? 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende, skal forældelsesfristen da regnes fra det tidspunkt, hvor den uregelmæssighed, der begrundede hovedfordringen, fandt sted, eller kan den først regnes fra den dag, hvor støtten blev betalt eller sikkerheden blev frigivet, svarende til det tidspunkt, fra hvilket de nævnte renter beregnes? 4) Må det antages, at enhver handling, hvorved forældelsesfristen afbrydes for så vidt angår hovedfordringen i relation til anvendelsen af forældelsesreglerne i forordning nr. 2988/95, ligeledes afbryder forældelsesfristen for så vidt angår renterne, selv om disse ikke er nævnt i de handlinger, der afbrød forældelsesfristen for hovedfordringen? 5) Indtræder der forældelse, når den maksimale frist, der fremgår af artikel 3, stk. 1, fjerde afsnit, i forordning nr. 2988/95, er udløbet, såfremt betalingsorganet inden for denne frist kræver den uberettiget udbetalte støtte tilbagebetalt uden samtidig at kræve, at der betales renter? 6) Kan den almindelige forældelsesfrist på fem år, der i henhold til lov nr. 2008-561 af 17. juni 2008 blev indført i national ret ved artikel 2224 i	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	08.09.16

	code civil, for så vidt angår forældelse, der endnu ikke er indtrådt på datoen for lovens ikrafttræden, træde i stedet for forældelsesfristen på fire år i henhold til forordning nr. 2988/95 ved anvendelse af undtagelsen i forordningens artikel 3, stk. 3?			
C-484/15	<p>Zulfikarpašić</p> <p>Derfor forelægges Den Europæiske Unions Domstol spørgsmålet om, hvorvidt bestemmelserne i loven om tvangsfuldbyrdelse for så vidt angår det europæiske tvangsfuldbyrdelsesdokument er i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 805/2004, nærmere bestemt – i sager om udstedelse af en fuldbyrdelsesordre på baggrund af et bekræftet dokument i forbindelse med en fuldbyrdelsessag – om begrebet »ret« i Republikken Kroatien ligeledes omfatter notarer, om notarerne kan udstede attester som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument for endelige og eksigible fuldbyrdelsesordrer på baggrund af bekræftede dokumenter, og disse attester udstedes, såfremt de fornævnte ordrer er ubestridte, og, såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, om retterne kan udstede attester som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument for fuldbyrdelsesordrer på baggrund af et bekræftet dokument, der er udfærdiget af en notar, når disse ordrer, ifølge deres indhold, vedrører ubestridte krav, og, i så fald, hvilken formular der skal anvendes.</p>	Justitsministeriet	GA	08.09.16
C-461/15	<p>E.ON Kraftwerke</p> <p>1. Hvilke oplysninger er relevante oplysninger som omhandlet i artikel 24, stk. 1, i afgørelse 2011/278/EU? Skal begrænsningen forstås kvalitativt eller kvantitativt, og omfatter begrebet også oplysninger om planlagte eller faktiske ændringer af et anlægs kapacitet, aktivitetsniveau og drift, der ikke direkte medfører en ophævelse eller tilpasning af tildelingsbeslutningen i henhold til artikel 19-21 i afgørelse 2011/278/EU og ikke forårsager en indsendelsespligt i henhold til artikel 24, stk. 2, i afgørelse 2011/278/EU? 2. Såfremt det første spørgsmål skal besvares benægtende: Skal artikel 24, stk. 1, i afgørelse 2011/278/EU da fortolkes således, at den forbyder medlemsstaten også at afkræve driftslederen sådanne oplysninger om planlagte eller faktiske ændringer af et anlægs kapacitet, aktivitetsniveau og drift, der ikke medfører en ophævelse eller tilpasning af tildelingsbeslutningen i henhold til artikel 19-21 i afgørelse 2011/278/EU?</p>	Energistyrelsen	Dom	08.09.16
C-444/15	<p>Associazione Italia Nostra Onlus</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 3, stk. 3, i direktiv 2001/42/EF, for så vidt som denne bestemmelse også omhandler det i artikel 3, stk. 2, litra b), omhandlede tilfælde, i lyset af miljøbeskyttelsesreglerne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og chartret om grundlæggende rettigheder anses for at være gyldig, for så vidt som denne bestemmelse fritager planer og programmer, for hvilke det er besluttet, at der kræves</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	08.09.16

	<p>en vurdering af indvirkningen i medfør af artikel 6 og 7 i direktiv 92/43/EØF, fra en systematisk strategisk miljøvurdering? Såfremt Domstolen fastslår, at den nævnte bestemmelse er gyldig, skal artikel 3, stk. 2 og 3, i direktiv 2001/42/EF, læst i lyset af tiende betragtning til samme direktiv, hvorefter »alle planer og programmer, som skal vurderes i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, kan få væsentlig indvirkning på miljøet og [...] som hovedregel [bør] underkastes en systematisk miljøvurdering«, da fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse som den omhandlede, der fastlægger definitionen af begrebet »mindre områder på lokalt plan« i artikel 3, stk. 3, i direktiv 2001/42/EF med henvisning til rent kvantitative faktorer? Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 3, stk. 2 og 3, i direktiv 2001/42/EF, læst i lyset af tiende betragtning til direktivet, hvorefter »alle planer og programmer, som skal vurderes i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, kan få væsentlig indvirkning på miljøet og [...] som hovedregel [bør] underkastes en systematisk miljøvurdering«, da fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse som den omhandlede, hvorefter der hvad angår alle projekter til såvel udvikling af nye eller ekspanderende byområder med et areal på op til 40 hektar samt projekter om planlægning eller udvikling af byområder i eksisterende byområder med et areal på op til 10 hektar ikke automatisk og obligatorisk skal gennemføres en strategisk miljøvurdering, selv om det på grund af den sandsynlige indvirkning på lokaliteterne allerede er besluttet, at der kræves en vurdering af deres indvirkning i medfør af artikel 6 og 7 i direktiv 92/43/EØF?</p>			
C-398/15	<p>Manni</p> <p>1) Skal princippet om, at personoplysninger ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil de indsamles, eller i forbindelse med hvilke de behandles på et senere tidspunkt, som fastlagt i artikel 6, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 [om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger], der er gennemført ved lovdekret nr. 196 af 30. juni 2003, have forrang og dermed være til hinder for det system med offentliggørelse, der er gennemført ved virksomhedsregistret som fastlagt i Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9. marts 1968 samt – i den nationale retsorden – i artikel 2188 i codice civile og artikel 8 i lov nr. 580 af 29. december 1993, for så vidt som loven fastlægger, at enhver uden tidsmæssig begrænsning kan få kendskab til</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	08.09.16

	<p>oplysningerne om de heri registrerede fysiske personer? 2) Tillader artikel 3 i Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9. marts 1968 [om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde] da, at sådanne oplysninger – uanset den ubegrænsede varighed og de uspecificerede modtagere af oplysningerne i virksomhedsregistret – ikke længere er genstand for »offentliggørelse« i denne dobbelte betydning, men at de derimod kun er tilgængelige i et begrænset tidsrum eller for bestemte modtagere på baggrund af en konkret vurdering foretaget af den registeransvarlige?</p>			
C-391/15	<p>Marina del Mediterráneo e.a.</p> <p>Skal artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1, i direktiv 89/665 fortolkes således, at de henset til princippet om loyalt samarbejde og princippet om direktivers effektive virkning er til hinder for en national lovgivning som den, der udgøres af artikel 310, stk. 2, i [org. s. 13] Ley 30/2007, de 30 de octubre, de Contratos del Sector Público (nu artikel 40, stk. 2, i RDLeg 3/2011, que aprueba el texto refundido de la Ley de Contratos del Sector Público), for så vidt som det følger af nævnte bestemmelse, at den ordregivende myndigheds forberedende akter, som f.eks. beslutningen om at tillade et bud fra en tilbudsgiver, som foreholdes ikke at opfylde de bestemmelser om bevis for teknisk og økonomisk solvens, der er fastsat i national ret og i EU-retten, ikke kan anfægtes under den særlige klageprocedure inden for indgåelse af kontrakter?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	08.09.16
C-344/15	<p>National Roads Authority</p> <p>Hvis et offentligretligt organ udøver en virksomhed, såsom at give adgang til en vej mod betaling af en vejafgift, og hvis der i medlemsstaten er private organer, som opkræver vejafgifter på forskellige betalingsveje i medfør af en aftale med den pågældende offentlige myndighed i henhold til nationale lovbestemmelser, skal artikel 13, andet led, i Rådets direktiv 2006/112/EF da fortolkes således, at det pågældende offentligretlige organ skal anses for at konkurrere med de pågældende private erhvervsdrivende, hvorfor det anses for at føre til konkurrenceforvridning af en vis betydning, hvis det offentligretlige organ behandles som en ikke-afgiftspligtig person, uanset de forhold, at (a) der ikke er og ikke kan være nogen aktuel konkurrence mellem det offentligretlige organ og de pågældende private erhvervsdrivende, og (b) der ikke er nogen beviser for, at der er nogen realistisk mulighed for, at en privat erhvervsdrivende kunne komme ind på markedet for opførelse og drift af en betalingsvej, der ville konkurrere med den af det offentligretlige organ drevne betalingsvej? Hvis der ikke foreligger en formodning, hvordan skal det da afgøres, om der er</p>	Erhvervs- og Vækstministeriet	GA	08.09.16

	konkurrenceforvridning af en vis betydning [org. s. 11] i den i artikel 13, andet led, i Rådets direktiv 2006/112/EF omhandlede forstand?			
T-830/14	Farahat v. Rådet Påstande: Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) nr. 2014/730/FUSP af 20. oktober 2014 (1) om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1105/2014 af 20. oktober 2014 (2) om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres, i det omfang de finder anvendelse over for sagsøgeren. Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	09.09.16
T-719/14	Tri Ocean Energy mod Rådet Påstande: Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/678/FUSP af 26. september 2014 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien og Rådets forordning (EU) nr. 1013/2014 af 26. september 2014 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres, i det omfang de finder anvendelse over for sagsøgeren. Rådet tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.	Udenrigsministeriet	Dom	09.09.16
T-709/14	Tri-Ocean Trading mod Rådet Påstande: Såvel Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/488/FUSP af 22. juli 2014 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien som Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 793/2014 af 22. juli 2014 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres, for så vidt som de omfatter sagsøgeren. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet	Dom	09.09.16